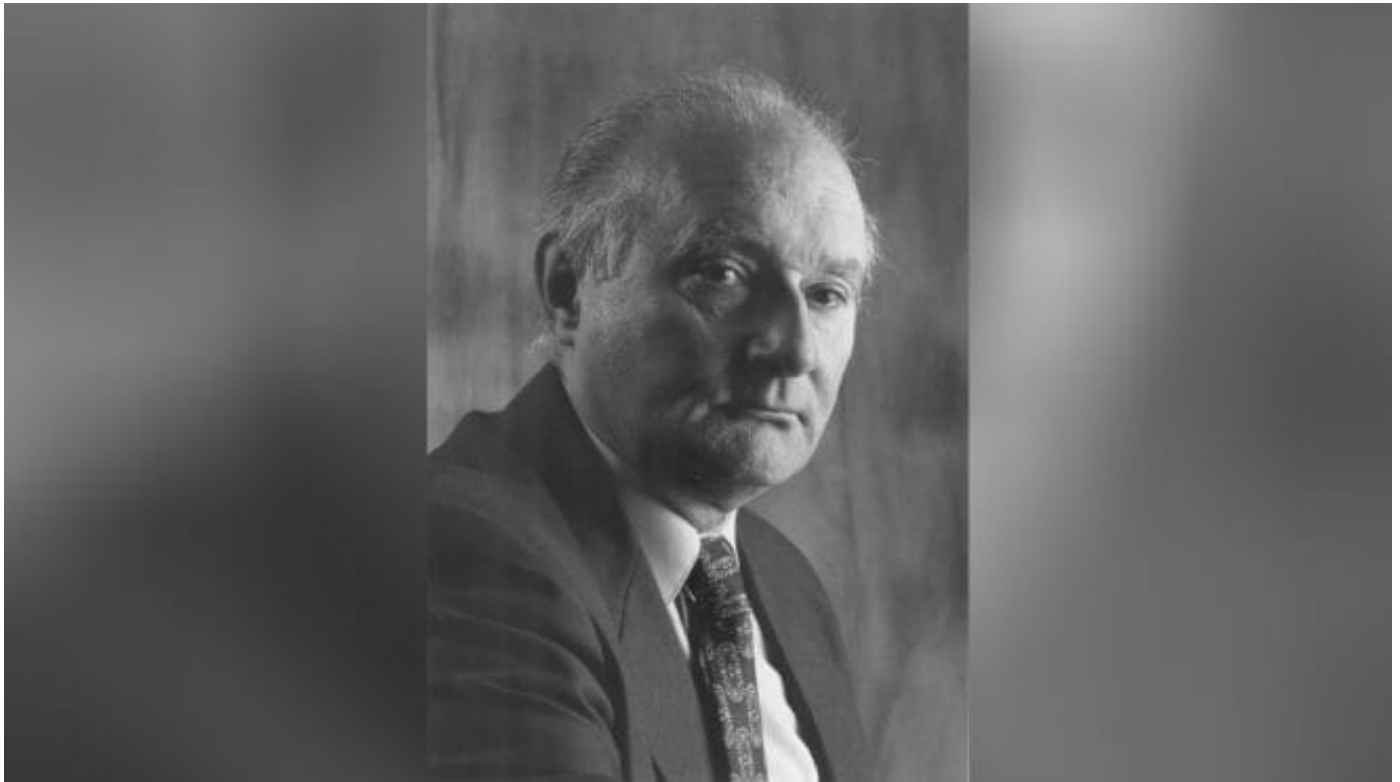

Српска академија наука и уметности (САНУ) саопштила је данас да је у среду, 8. маја, у Београду преминуо њен редовни члан Драгослав Маринковић (90), један од наших најистакнутији биолога и генетичара, чије поље научног рада је обухватало еволуциону биологију, генетику и биоетику.

Маринковић је рођен у Београду 21. јануар 1934. године. На Одсеку за биологију Природно-математичког факултета Универзитета у Београду Дипломирао је 1957. године и на истом факултету 1960. завршио магистарске студије из области екологије и биологије понашања. Докторску дисертацију из области популационе генетике одбранио је 1965. године.

Боравио је на постдокторском усавршавању на Рокфелеровом универзитету у Њујорку и на Калифорнијском универзитету у Дејвису.

У звање асистента на Природно-математичком факултету у Београду изабран је 1959. године. На матичном факултету прошао је сва универзитетска звања, а за редовног професора изабран је 1981. године. Био је шеф Катедре за генетику и еволуцију.

За дописног члана Српске академије наука и уметности изабран је 1997, а за редовног 2003. године. Обављао је дужност заменика секретера Одељења хемијских и биолошких наука САНУ (2002–2006). Био је члан Одбора за биологију САНУ, Академијског одбора „Човек и животна средина“, као и Академијског одбора за проучавање живота и рада научника у Србији и научника српског порекла.

Његова богата библиографија броји више од 200 научних радова. Аутор је два универзитетска уџбеника, више приручника за наставу генетике, а коаутор је бројних монографија и 23 средњошколска уџбеника.

Као истакнути научник био је члан више стручних удружења и институција, међу којима су: Друштво генетичара Србије, Антрополошко друштво Србије, Друштво биоетичара Србије и Америчко друштво за унапређење наука. Обављао је дужност председника и потпредседника Српског биолошког друштва.

Био је члан Оснивачког савета Европског друштва за еволуцију са седиштем у Цириху и један од оснивача Савеза друштава генетичара Југославије. Такође, био је почасни председник Националног комитета за биоетику Унескове комисије Републике Србије са седиштем у САНУ.

За свој научни и наставни рад примио је бројне награде и признања међу којима се издвајају: Априлска награда студената Београдског универзитета (1964, 1989), Орден рада са златном звездом (1985) и награда „Проф. др Војислав Стојановић“ Удружења универзитетских професора и научника Србије.

„Својим научним и педагошким радом дао је велики допринос развоју науке у Србији. Његов одлазак велики је губитак за Српску академију наука и уметности и за свеукупно српско друштво“, наводи се у саопштењу САНУ.

(Фонет)